

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ.

ਐਸਕੇ ਸੂਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਾਟਲਾ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2034.

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXXV)—ਨਿਯਮ 7—ਈ ਟੀਅਰ ਵਿੱਚ ਈਸਾ —ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ—ਕੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਐਕਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਮਾਈਨਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਚਿਤ X'VIII-(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 705 wnc, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਰਾਜ ਇੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੀਪੀ ਜੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਆਰਡਰ

ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਸ਼ੀ ਐਸ.ਕੇ. ਸੂਦ, ਜੋ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਥਾਪਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹਨ, ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ 19) 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ! ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ 22 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ^ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ "ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਤਾਕਤ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਅਤੇ ਵਿਵਾ ਵੰਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ "ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਤੋਂ" ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1954 ਤੋਂ 1956 ਤੱਕ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ 1956 ਤੋਂ 1958 ਤੱਕ ਥਾਪਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ 1958 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਰੁੜਕੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ "ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ ਸੇਟਰ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1957 ਤੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰੀਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਲਈ "ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਤਾਕਤ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1961 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਬਣ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਥਾਪਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਐਸੋਸੀਏਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। - ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਐਸ ਕੇ ਸੂਦ। ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ "ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਤਾਕਤ" ਲਈ

ਬਾਹਰੀ ਪਰੀਖਿਅਕ ਦਿੱਲੀ ਪੌਲੀਟੈਕਨਿਕ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਟਿਆਲਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰੀਖਿਅਕ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ' ਤੇ

ਤੇ ਥਾਪਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ-ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਪੈਂਡੈਂਟ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਹਾਦਰ। ਜੇ. ^ ਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਝਿਜਕਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ ਦਾ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। 1963 (ਏ. 19) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰੀਖਿਅਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣਾ।

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਗੱਲ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਕਲੰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1961 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਫਨ ਕਾਨਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭ

ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਕਲੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਮਝਦਾਰ ਕੋਰਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਝਗੜੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਮੈਂ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੀ, ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇਨਕਾਰ ਹੀ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ? ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਬੇਤੁਕੇ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰੋਕ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ